

at dette Lovforslag, navnlig i § 12, har beskæftiget sig med Gebyrer, kunde være Anledning til at overveie, om ikke ved denne Keilighed Udpantningsgebyret, som staar en Del udenfor den øvrige almindelige Sportellovgivning, burde i alt Fald i visse Tilfælde forhøies. — Med Hensyn til Udpantninger, der foretages af Sognefogden, er det i § 6 foreskrevet, at han skal have en Protokol. Det er vistnok ganske hensigtsmæssigt, at han skal have en saadan, men jeg ser ikke ret, hvem der skal betale den. Der staar i Forslaget, at Fogden skal levere den, og deri ligger mulig, at det er Fogden, der skal betale den, men jeg vil dog henstille, om det ikke er en temmelig stor og ganske ny Byrde at lægge paa Fogden, da der er Jurisdiktioner, hvor der kan være 30—40 Sognefogder. Endnu skal jeg med Hensyn til disse Sognefogder tillade mig at minde den høitærede Minister om, at der er et gammelt Løfte, der for flere Aar siden er givet af Justitsministeren til Finantsudvalget, som ved Keilighed beskæftigede sig med denne Sag, om, at der skulde udarbejdes en Instrux for Sognefogderne, hvortil der meget trænges. Nu kan jeg godt forstå, at man, selv om denne Instrux i Øvrigt var færdig, ikke har villet udstede den i den seneste Tid, lige før en Lov som denne skulde forhandles; men jeg haaber, at den ærede Minister vil erindre denne Sag, saaledes at den meget længselsfuldt ventede Instrux maatte udkomme, naar denne Lov forhaabentlig i en ikke fjern Tid bliver vedtagen. — Med Hensyn til det Afsnit af Loven, der handler om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Jorlig, vil jeg blot henstille, om det ikke vilde være rigtigst udtrykkelig at tilføie, at der kan gives albre Pantebreve en Paategning, hvorved denne Lovs § 13 gjøres anvendelig paa dem. Det kan vistnok ombisputeres, om en saadan Paategning efter den gjældende Ret kan gives, uden at man har en udtrykkelig Hjemmel dertil, og jeg tror derfor, det vilde være rigtigst at tilføie en saadan udtrykkelig Hjemmel. Fremdeles skal jeg med Hensyn til denne Paragraf bemærke, at jeg ved at tage Ordene aldeles bogstavelig kommer til det Resultat, at der ogsaa kan ske Udlæg uden Dom i Besætning og Inventarium, for saa vidt disse Løspregjenstande ere pantfattede i Forbindelse med en fast Eiendom; jeg formoder ogsaa, at det er den ærede Ministers Opfattelse. — Jeg skal annode det Udvælg, der naturligtvis vil blive nedsat i denne Sag, om at ville skænke disse Bemærkninger velvillig Overveielse.

Formanden: Da Justitsministerens Nærværelse kræves en kort Tid i det andet Thing, skal jeg udsætte dette Things Møde i 10 Minuter.

Mødet udsat Kl. 1, 50 Minuter.

Efter at Justitsministeren var kommen tilstede, gjenoftoges Mødet Kl. 2.

Det. Hansen: Mine Herrer! Det foreliggende Lovforslag er ligesom Forslaget til Konkursloven, der blev gennemført i forrige Samling, og ligesom det Lovforslag, der er forelagt i det andet Thing, vedrørende Dødsbøffiste, en Frugt af Justitsministeriets og Proceskommissionens samlede Virksomhed, og der kan vistnok ikke siges Andet, end at disse Frugter i og for sig ere meget fortræffelige og velmagende; men jeg tror dog, at de medføre nogen Fare, og jeg for mit Vedkommende er egentlig meget lidet tilbøjelig til at lade mig drage ind i denne Maade at reformere vort Procesvæsen paa. Vi fik som sagt ifjor Konkursforholdene omordnede. Dertil var der særlig Anledning, fordi der, navnlig i Handelsstanden, var et levende Ønske om at faae alle de Ulemper ved Fallitvæsenet fjærne, som man hidtil havde lidt under. Det er da ogsaa en ganske naturlig Ting, at naar man har faaet Konkursforholdene ordnede, vil man ogsaa have den øvrige Del af Skiftematerien ordnet; det One fører det Andet med sig. Konkursloven indeholder ogsaa nogle Bestemmelser om Eksekutionsmaterien, og det Samme gjælder om det foreliggende Lovforslag. Vi trues nu med — om jeg maa tillade mig at bruge det Udtryk —, at til næste Aar vil Eksekutionsmaterien blive tagen for i et særligt Lovforslag; da vil rimeligvis enten den nuværende eller en kommende Justitsminister finde, at naar man allerede er gaaet ind paa Eksekutionsmaterien, er det rimeligt, at man ogsaa underkaster denne Materie en samlet Bearbejdelse. Naar da dette er sket, hvorfor skal saa Arrest og Forbud være Stedbørn? Der kan være lige saa megen Grund til at tage disse Dele af Retssystemet frem til særlig Behandling som Eksekutionsmaterien, og viledes saaledes Skridt for Skridt til at komme ind paa en stykkevis Reform. Naar vi da ere komne saa vidt og have faaet, hvad man kalder den ekstraordinære Proces, omordnet, vil man ogsaa begynde at røre ved den ordinære idet man vil finde, at der er visse Dele af den, som meget vel kunne underkastes en særlig Behandling, man vil finde, at visse Dele særlig trænge til en Reform, og Ingen skal villigere end jeg erkjende, at der trænges meget til Reformen paa dette Omraade. Man vil

Rettelse.

Sp. 587, L. 12 f. n., „Grundloven af 1863“ las: „Grundlovens § 63“.